

Hallshuk

12 april

Sammanlagt fjorton personer sammanstrålade denna morgon innanför fyren på Hallshuk. I föreningens programblad hade folk säkert läst att vi hoppades på gott sträck av sjöfåglar, tättingar och förhoppningsvis någon rovfågel. Men tyvärr kom förväntningarna ordentligt på skam för en tät, kall och ogenomtränglig dimma omslöt denna klippa som sticker ut så markant i havet. Vi hade verkligen valt fel dag för att få uppleva en intensiv sträckmorgon! Lite utspridda flanerade vi omkring en liten stund uppe på platån. En mindre flock ringduvor sågs göra sträckförsök men det förblev oklart om de verkligen kom iväg eller om de vände tillbaka. När vi nu hade så svårt att se några fåglar, uppmanade Per till en tyst minut för att med hörselns hjälp kunna konstatera vilka fågelarter vi hade runt omkring oss. "Det skulle inte förvåna mig om vi lätt kommer upp i tjugo arter", manade han. Från tallskogen intill sjöng en kör av taltrastar och någon enstaka rödhake, och omkring oss hördes bland annat någon bofink flyga omkring. Att artbestämma fåglarna enbart på detta sätt sporrade många av deltagarna och vi lyckades faktiskt lyssna in knappt tjugo arter. Inga spektakulära läten hördes men det hela stod verkligen i skarp kontrast till sträckspaning. Det gäller att nyttja sina sinnen efter förutsättningarna!

Foto: Ola Wizén

Ganska snart insåg vi dock det hopplösa i situationen och beslutade oss för att gå ner till byn och kapellet vid Hallshuk. Där kunde vi avvakta ett tag och se om dimman skulle lätta när solen värmt lite till. Någon vind som kunde tänkas hjälpa till fanns det inte heller. Vi bestämde oss för att lämna tubkikarna i bilarna men Ola tog med sig sin, ifall det ändå skulle behövas en.

Där nere var dimman med ens som bortblåst och solen sken från en klarblå himmel. I backen på nervägen for det omkring en del rastande rödhakar. Bland bebyggelsen fanns urbana inslag som koltrast och kaja i skön kontrast till en överflygande ängspiplärka i bästa

sträcktid. När vi kom bort till kapellet upptäckte någon en grann bergfinkhane som sällskapade vid vägkanten med ett gäng bofinkar. Den ville några av deltagarna definitivt titta närmare på, så då kom tubkikaren väl till pass. Nyanlända sädesärlor och en förbipasserande sidensvans sågs också.

Visläntradevidare till en öppning i buskmarken intill och kunde därifrån blicka ut över fälten som öppnade sig. Mestadels fanns där starar, björk- och taltrastar men även ett tiotal dubbeltrastar. Även sånglärkor, hämplingar och en ensam tofsvipa kunde beses på fördelaktigt avstånd. Så småningom dök tre sparvhökar upp över tallskogen i sydväst

och de kretsade snabbt vidare mot nya djärva mål. När vi sedan var nöjda började vi bli kaffesugna och bestämde oss för att gå tillbaka upp till fyren. Just då såg det faktiskt ut som om dimman hade lättat en smula däruppe.

Väl uppe på platån igen intog vi kaffet i en oförändrat hopplös situation. Det fick bli en hel del småprat i stället och allt fler deltagare började droppa av så småningom och åkte hem. Under samtalen hördes dock en myrspov som sträckte österut och lockade ute i tjockan. Klockan hade nu blivit elva och exkursionen förklarades som officiellt avslutad. Men Josef och Per ville åka ner till Harudden och Hasselriv, som ligger sydväst om

Hallshuk. Några av de andra valde att följa med för ännu en stunds exkurerande. Men det är en helt annan historia. Mona Staflin, journalist på tidningen Gotland Just Nu, deltog och har skrivit ett reportage från exkursionen. Läs artikeln här: <http://www.helagotland.se/noje/artikel.aspx?articleid=5135945>. Som ledare fungerade Josef Andersson, spontant Per Smitterberg samt

Ola Wizén

Foto: Josef Andersson

